

В нощта преди Коледа
всички в Кестеновата гора чакаха
празника с радостно нетърпение.
Притесняваше се само лисичето Фрея.

– Тази вечер е много тъмно и много тихо –
оглеждаше се Фрея. – Дядо Коледа ще пропусне
нашето селце, защото няма да разбере къде е.

– Права си! – съгласи се
лисичето Флори. – Затова
ще окача фенер на ето това дърво,
а ти посвири на цигулка.

Дядо Коледа ще чуе цигулката
и ще види светлината на фенера.

ЛА-ЛА-ЛА!

Двете лисичета тръгнаха
към язовците и им обясниха:
– Мислим, че тук е толкова
тъмно и тихо, че Дядо Колега
няма нито да ни види,
нито да ни чуе.

– О, не! Какво говорите! – извика баба
Язовка и се втурна да донесе свещи. –
Ей сега ще стане по-светло.
– А ние ще свирим – каза Фрея.

ТУ-ТУУУ!

– Добре сте се сетили – похвали ги
дядо Язовец. – Сега ще взема
тромпета си и ще свира заедно с вас.